

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie P · número 102

Ple del Parlament

Sessió 57, quarta i darrera reunió, divendres 10 de juliol de 2020

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Debat general sobre la gestió de les residències per a gent gran i per a persones amb discapacitat durant la pandèmia de la Covid-19 (continuació)

255-00011/12

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Impress al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 57.4

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident segon, el secretari segon i les secretàries tercera i quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i les lletrades Mercè Arderiu i Usart i Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seuen els consellers de Salut, de Treball, Afers Socials i Famílies i de Polítiques Digitals i Administració Pública.

El president

Bon dia, diputats, diputades. Vagin seient als seus escons, si us plau.

Debat general sobre la gestió de les residències per a gent gran i per a persones amb discapacitat durant la pandèmia de la Covid-19 (continuació)

255-00011/12

A continuació procedirem a la presentació i posicionament sobre les propostes de resolució subsegüents al debat general sobre la gestió de les residències per a la gent gran i per a persones amb discapacitat durant la pandèmia de la Covid-19. D'acord amb l'article 155.2 del Reglament, l'ordre de les intervencions i de votació de les propostes de resolució serà l'ordre de presentació al registre. En acabar les intervencions, procedirem a la votació de les propostes de resolució. El termini per a la votació telemàtica acabarà a tres quarts d'onze.

A continuació, per a la defensa de les propostes de resolució presentades, tenen la paraula els grups i els subgrups parlamentaris, per deu i cinc minuts, respectivament.

En primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, el diputat senyor Vidal Aragonés. Quan vulgui.

Vidal Aragonés Chicharro

Bon dia a tots i totes. Nosaltres voldríem començar la intervenció amb un agraïment als companys i a les companyes, algunes d'elles o alguns d'ells familiars de víctimes de les residències de gent gran, que ara mateix s'estan concentrant al parc de la Ciutadella i a la porta d'aquest Parlament. Si hem fet aquest monogràfic i estem en desenvolupament d'una comissió d'investigació, en bona mesura els hi devem a ells i a ells en dos sentits: poder donar resposta a tota una sèrie d'incerteses, però també l'haver actuat com moviments socials propositius, perquè allò que és la política al carrer es pugui traslladar també a la institució.

Nosaltres voldríem fer una planera explicació del que són, bàsicament, el conjunt de propostes de resolució que portem a aquest Ple monogràfic, i que, en qüestió d'uns cinquanta-quatre, cinquanta-sis minuts, es votarà en aquest plenari.

Primeres mesures o grup de mesures: aquelles que fan referència a qüestions d'emergència, el que s'hauria d'aprovar ja. I, per tant, plantegem la necessitat que, des d'un punt de vista arquitectònic i físic, hi hagi aïllament a les residències; per una altra banda, també la necessitat de que la prestació sanitària estigui garantida pel sistema públic sanitari, perquè hem vist com hi ha hagut una gran dimissió d'aquells que feien gestió privada, dins de les residències –qüestió essencial–, i, en tercer lloc, garantir als treballadors i les treballadores –i estem pensant sobretot en els auxiliars i les auxiliars de geriatria– un salari, unes retribucions de 1.200 euros per catorze pagues, perquè pensem que és de mínims per qualsevol treballador o treballadora.

Dit això, també plantegem tota una sèrie de mesures, no d'emergència, però sí necessàries al curt termini, dins del sistema de gestió privada, ho volem recordar,

en el qual nosaltres no creiem. Això sí, com no som sectàries, una cosa és que no hi creguem i una altra cosa és que no fem proposta política pel que tenim a dia d'avui.

I el primer que plantegem és la necessitat de donar resposta a les llistes d'espera que actualment existeixen; qüestió fonamental, que ningú quedi fora quan està fent una petició. En segon lloc, també, que puguem controlar efectivament aquesta gestió privada. I el que plantegem és que els plecs de condicions tinguin com a clàusules essencials 1.200 euros, una definició del que és la prestació sanitària mínima, una definició del que és l'alimentació, i amb aquests elements, si no ho compleixen, poder extingir ràpidament i immediatament la contracta per incompliment d'una clàusula essencial. També plantegem com una qüestió fonamental dins del sistema si és necessari veure la construcció d'altres espais per poder fer efectiva aquesta prestació. I així, tot un seguit de mesures que pensem que dona resposta també a aquesta expressió de la gestió privada.

Hem d'insistir, i són clàusules que..., o són referències que apareixen en les nostres propostes de resolució, que fem propostes en un model en el qual nosaltres no creiem. Això sí, també fem una proposta en forma de proposta de resolució, per allò que pensem que és la solució a fi i efecte de poder garantir un servei públic de qualitat de les residències, tant de les de gent gran, com de les persones amb alguna discapacitat. I per nosaltres això passa, i ho definim expressament en una proposta de resolució, per iniciar un procés d'internalització, i, per tant, anar cap a la gestió pública de les residències. I expliquem quan i com. El quan serà, en tot cas, quan vagin acabant les contractes.

Però també diem una altra cosa: si hi ha ara mateix gestió privada que està incomplint i el que incompleix són clàusules que poden ser considerades essencials, extinció immediata, i, a més, que l'Administració pública presenti demanda per danys i perjudicis. No pot ser que facin absolutament el que els doni la gana.

I, per últim, evidentment, en tot aquest trànsit, acompanyar amb una visió que, amb una perspectiva de país, hem de començar a planificar el que seria aquesta gran xarxa, que és el que no s'ha fet en quaranta anys, de residències de gent gran i de residències per persones amb discapacitat, de titularitat pública, de gestió pública, pel conjunt del territori.

Em deixava una darrera proposta de resolució, que és la que fa referència a l'àmbit municipal. Haig de reconèixer, com a diputat –i m'ho va fer veure la diputada Noemí de la Calle–, que, potser, fins i tot, és una proposta de resolució que en la seva descripció no té la qualitat tècnica que nosaltres sempre reclamem al conjunt de grups parlamentaris quan presenten o mocions o propostes de resolucions. Encara i així, la voluntat era –o és– que pogués haver-hi, en tot cas, una possibilitat d'acordar entre ens locals i Generalitat de Catalunya un traspàs de la titularitat, acordada, així com un traspàs del pressupost necessari.

I aquestes són les nostres propostes.

El president

Gràcies, diputat. En nom, ara, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Raúl Moreno. Endavant.

Raúl Moreno Montaña

Bé, bon dia, diputats, diputades, consellera. També afegir-me al reconeixement i a l'agraïment que feia el senyor Vidal Aragonés a les persones que estan a la porta del Parlament, manifestant-se, reivindicant els seus drets. I també, doncs, des d'aquí, des del Parlament, els hem pogut oferir aquest Ple monogràfic i posteriorment la comissió d'investigació. I esperem, doncs, que sigui allà on puguin expressar tot el que considerin oportú.

Dos constatacions generals. La primera, pel que té a veure amb el model. Llegint les propostes de resolució de la resta de partits, de grups parlamentaris, crec que és bo dir que no estem tan lluny. És a dir, des del punt de vista del model, tots coin-

cidim molt en quins han de ser els paràmetres que configuren un nou model assistencial del futur. Hi han algunes diferències, lògiques i evidents, però ho dic perquè potser seria bo..., i el millor favor que podríem fer al conjunt de la ciutadania és intentar posar-nos d'acord, o bé el que queda de legislatura o la propera, sobre quin ha de ser el model i executar-ho. Per tant, aquesta és una tasca pendent que ens queda, perquè, hi insisteixo, crec que no estem tan lluny.

Per altra banda, també he trobat a faltar la concreció en algunes de les propostes, que jo considerava que podien ser bones i que feien referència als elements d'urgència que havíem de portar a terme en els propers mesos en cas de rebrot. Hi ha hagut moltes propostes de resolució amb aquesta manca de concreció, generalitzades, ben intencionades, però que costa saber exactament què és el que estem votant o quina és la concreció que estem posant sobre la taula. Però, bé, això és una responsabilitat de cada grup parlamentari, i entenc que tots ho han fet de la millor manera possible.

Sobre les propostes del PSC, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Nosaltres hem fet la nostra proposta de model, que ja va ser explicada l'altre dia, al Ple, que, hi insisteixo, coincideix amb algunes de les que ja s'han presentat; però també volíem fer i hem fet referència a les condicions dels treballadors i de les treballadores, proposant un increment de personal; d'estendre la gratificació econòmica als professionals dels serveis socials, a tots aquells professionals que han treballat durant la Covid i que no s'han vist contemplats en aquestes gratificacions, i que nosaltres considerem que és un greuge comparatiu, perquè la seva tasca, doncs, ha estat fonamental, entre altres coses, perquè tot pogués sortir de la millor manera possible, i, naturalment, també un increment urgent de mòduls que ha de portar a un increment i una millora de les condicions laborals dels treballadors i de les treballadores, i també, per altra banda, instar a poder fer un conveni que permeti que les treballadores del sector tinguin condicions de qualitat.

Sobre els serveis d'atenció domiciliària, nosaltres creiem que s'han d'incrementar un 20 per cent les prestacions de cuidadores no professionals; és fonamental, si volem fer la tasca de prevenció, i el que no pot ser és que, en dos pressupostos seguits, l'any 2017 i en aquest 2020, aquesta partida s'hagi vist reduïda de manera important.

I, per altra banda, reprendre les valoracions de grau de dependència. A Catalunya, hi han alguns territoris on s'estan reprenent aquestes valoracions de grau de dependència. En alguns casos, es fa de manera telemàtica, fins i tot, amb tota la bona voluntat; però no pas al conjunt del territori català. I, per tant, creiem que ha d'haver-hi una instrucció clara, de dir: «Anem a valorar les persones que tenen grau de dependència», perquè puguin optar, entre altres coses, als serveis que els corresponen i que no hàgim, un altre cop, de veure augmentada la llista d'espera de persones que estan esperant, o bé ser a valorades, o bé a rebre la prestació.

Crec que hem estat un dels pocs grups parlamentaris que ha presentat unes propostes de resolució amb relació als centres de dia. Hem parlat poc, dels centres de dia, perquè durant aquesta pandèmia la gran majoria d'ells han tancat, per no dir tots, i que aquestes persones que estaven al centre de dia marxaven a casa i, en el millor dels casos, se'ls proveïa d'un servei d'assistència domiciliària. Dic «en el millor dels casos», perquè no hi ha pogut haver assistència domiciliària per tothom; perquè els efectius són els que són i lògicament s'ha prioritzat aquelles persones que tenen una situació de dependència més greu.

Però els centres de dia són un element substancial del nostre sistema de protecció, també, i d'atenció a la gent gran. I, per tant, el que volem és que hi hagi un compromís del Parlament que insta el Govern a incrementar els mòduls. En aquests moments, una hora de centre de dia val el mateix que una hora de pàrquing a Barcelona: 2,5 euros. Això no pot ser –això no pot ser. Amb 2,5 euros l'hora no es pot –o no podem– fer que aquells que han de donar el servei el donin amb una certa qualitat. Perquè, a més a més, en els centres de dia –i això també ho demanem– po-

den haver-hi persones amb un grau de dependència determinada i altres amb un grau superior, i, per tant, l'atenció no és la mateixa per tothom. I aquí sí que hauríem d'intentar establir que aquests mòduls s'incrementin de manera generalitzada, però també en funció de quin és el perfil de persona que estem atenent, perquè, si no, no surten els números, i no sortiran mai.

Des del punt de vista de les mesures urgents, n'hem volgut concretar algunes que ens semblen que són fonamentals. En primer lloc, dos mil noves prestacions vinculades a residència. Hi insisteixo, ara tenim un problema, però el tindrem d'aquí uns mesos, si afortunadament la pandèmia ha passat, i és l'ocupació de l'àmbit residencial i és la llista d'espera que se'ns generarà. La millor manera, per nosaltres, és construcció de places de residència pública de gestió directa. Però això no es fa ni en sis mesos ni en quatre. I, per tant, la millor manera d'ocupar les places que en aquests moments es quedaran buides, perquè així ho requereix la Covid, com diu el pla del Govern, i que, per tant, han de quedar buides per si hi ha un rebrot, i d'ocupar aquelles que ja estaven buides abans de la pandèmia, que teníem cinc mil places de residència a Catalunya buides, és a través de prestacions vinculades a residència, perquè els ciutadans puguin ocupar-les amb un preu raonable.

Mil nous professionals en l'àmbit residencial, en l'àmbit exclusivament residencial. Està molt bé que la primària, doncs, també s'incrementi i tal, però, en l'àmbit residencial, i si és possible, permanent, que no només sigui per una època de Covid. Assegurar que els equips de protecció individual i PCRs i desinfeccions puguin ser a les residències. Nosaltres proposem tres mesos, si mal no recordo, de provisionament.

I mil noves places de residències públiques, efectivament. S'han de poder fer places de residència pública. Perquè ens passa una cosa: hi han llocs, ciutats, pobles, a Catalunya, on la inversió privada no arribarà. I si la inversió privada no arriba, doncs, perquè el privat pugui construir i explotar una residència de la tercera edat, tot i que sigui amb places concertades, si no ho fem, des de lo públic, possiblement aquestes persones es quedaran sense el servei de residència i hauran de desplaçar-se molts quilòmetres per poder tenir-ho. Per tant, cal, sobretot en aquells territoris que tenen manca de recursos residencials, poder construir des de lo públic, residències per assegurar l'atenció.

Parlem d'inspecció i d'informació, també. Demanem un canvi en la normativa d'inspecció. Ja ho vaig explicar el passat dimarts: cal que ens posem d'acord en què és el que hem d'inspeccionar, com ho hem de valorar, i, efectivament, també demanem un increment dels professionals de la inspecció perquè puguin arribar a totes les residències, a totes les inspeccions que considerem oportunes.

I millorar i protocolitzar un sistema d'informació entre els residents, els seus familiars i els seus cuidadors, més enllà de que cadascuna de les residències ho pot fer de la manera que consideri oportuna, però ha d'haver-hi un mínim protocol d'informació i aquest s'ha de poder complir. I, en aquest sentit, tenim residències que ho han fet molt bé –molt bé–, i d'altres que no. I, per tant, no pot ser que, en funció de la residència on estigui el nostre familiar, tinguem una informació o en tinguem una altra; hem de tenir una mínima informació, que, a més a més, amb les noves tecnologies, jo crec que es pot fer bé.

Incorporar Salut dins de les residències. Aquest és un altre dels elements que hem parlat tots i que també hi ha força coincidència en això. Alguns ho farien d'una manera, o d'una altra..., però tots hem vist..., i la consellera, a més a més, ho ha fet en la part final d'aquesta Covid, i jo crec que compartim que ha anat molt millor des que l'assistència primària pot entrar a les residències; doncs que fem que aquest sistema sigui permanent. Haurem aconseguit quelcom que tots demanem i que hem vist que té bons resultats. Per tant, volem residències amb un equipament sanitari mínim i els professionals que sàpiguen fer servir aquests equipaments. És així de clar i d'evident. Per tant, això jo crec que es pot posar en marxa amb relativa rapidesa.

I, finalment, en l'últim bloc, diguem-ne, de propostes, parlem del tercer sector. El sistema de protecció a Catalunya i les nostres polítiques socials són el que són gràcies, en gran part, al tercer sector. I això ha estat una aposta de país des de fa molts anys que ens ha funcionat molt bé; que, a més a més, marca diferència també amb altres territoris del conjunt d'Espanya que no tenen el teixit del tercer sector que tenim aquí, professionalitzat, amb una certa potència..., a més a més, contribueix des del punt de vista d'un producte interior brut català molt important. Per tant, estem parlant d'organitzacions professionalitzades que fan una tasca fonamental allà, fins i tot, on no arriben, diguem-ne, les accions públiques, no? Per tant, el que hem d'intentar és cuidar-los i el que demanem és que se'ls pagui allò que se'ls deu. I, a més a més, en la situació en la que estem. I tampoc estem parlant de quantitats econòmiques que siguin inassumibles. Perquè, a més a més, en molts casos són quantitats econòmiques anuals, que cada any s'han de poder pagar. I, en alguns moments, doncs, com aquest, s'ha de fer un increment. I, per tant, demanem, si us plau, que deixin a zero les entitats, ONGs, el sector de la discapacitat, pel que fa als deutes que reben.

Una nova fitxa al contracte programa als ajuntaments. Ara els ajuntaments estan justificant aquelles despeses que han tingut durant la Covid, extraordinàries, per tal de comunicar-les a la Generalitat, per tal de que es pugui fer efectiva la despesa que han tingut. Perfecte. Però aquesta despesa continuarà en els propers mesos, per fer front a la crisi social i sanitària. Per tant, la manera més ràpida de poder fer-ho... I aquí hem fet una correcció d'errades nostres; gràcies, també, als consells del Grup Republicà. Nosaltres dèiem: «Via decret.» No; doncs sembla que via decret no, perquè encara podria ser més lent. Llavors fer-m'ho de la manera que considerem oportuna, però fem-ho, perquè és important.

I, finalment, tot el que té a veure amb l'atenció en els serveis de persones amb discapacitat, que també han patit de manera especial aquesta crisi, sobretot els que tenen centres especials de treball, que han hagut de paralitzar la seva activitat; que, a més a més, ens trobem, per aquest període de Covid, en un moment en què la Conferència Sectorial de Treball s'ha de reunir en les properes setmanes, i, per tant, aquí sí que hi ha hagut un daltabaix. Alguns han fet ERTes, altres han hagut de suspendre serveis. I, per tant, pel que té a veure amb la protecció social i laboral, s'ha de poder cuidar.

I, finalment, doncs, hem presentat –després del discurs que vam fer l'altre dia, l'exposició dels nostres motius– la reprovació a la gestió del conseller de Treball, Afers Socials i Família. Jo crec que s'han de assumir les responsabilitats quan les coses es fan malament. I nosaltres el que fem és proposar a votació d'aquest Parlament aquesta reprovació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula ara la diputada senyora Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, president. Bé, bon dia a tots. En primer lloc, avui m'agradaria fer arribar el meu més sentit record pels pares del Jordi, pel pare del Ferran, per la mare de l'Iñaki, per la mare de la Gemma i la Núria, i per tots aquells que ens han deixat aquests dies en circumstàncies tan dures.

Així mateix, cal també fer un agraïment a tots els ciutadans de Catalunya, que han mostrat la seva cara més solidària i que, en un moment on calia sumar esforços, ja sigui a través d'organitzacions de veïns, d'organitzacions de cosidores com les Cosidores de Gràcia, dels voluntaris del Consell per la República, dels CDRs també, també s'han organitzat per fer arribar material i escalf a residents i treballadors de les residències. Sense tots ells, això hauria estat molt més dur.

I, especialment, gràcies als treballadors del departament de benestar, de Salut i al nostre president, que, en els dies més dolorosos que van viure a les residències d'aquest país, va dedicar tots els seus esforços amb reunions setmana rere setmana amb totes les patronals per ajudar a sortir d'aquesta crisi. També als grups parlamentaris, perquè sé que tots –tots– hem estat al costat, també, de la gent, escoltant –que és molt important, escoltar–, escoltant les seves necessitats, intentant intermediar, intentant trobar solucions a la difícil situació. I sobretot a l'Òscar, al Joan, a la Bet; a tots aquells directors i treballadors de residències que van treballar incansablement dia a dia, dia i nit, per trobar una sortida davant la manca de recursos i el material d'aquells primers dies.

El president no ho va poder dir millor; ens hi hem deixat la pell. Ha estat un immens esforç de vint-i-quatre hores al dia per sortir d'aquell primer moment de desconcert i, en molts casos, de desesperació. Perquè s'ha dit molt clar per part de tots vostès, de tots els grups parlamentaris: una pandèmia és una situació d'extrema gravetat. I, com han reconegut vostès mateixos, s'ha fet el millor que s'ha pogut. Ningú ha escatimat esforç en ajudar, ni el Govern ni la mateixa ciutadania.

Sabem que ha afectat les residències de tot Europa. Sabem que aquesta crisi sanitària també ha mostrat les debilitats d'un sistema que, per antic, com molts ja heu exposat aquí, ara mateix cal repensar. Però, sobretot, conscients de les debilitats del sistema, estem disposats a sumar esforços perquè això no es torni a repetir. I en aquest sentit crec que van una mica totes les propostes dels grups parlamentaris d'aquesta cambra. Gairebé tots els grups van demanar el primer dia que fos un debat pausat, tranquil i sincer, i crec que ho hem aconseguit i crec que cal felicitar-nos tots per haver trobat aquest punt d'entesa.

Ara bé, tots els models que es plantegen, que en molts casos són els que voldríem per als nostres pares, per als nostres avis, per a nosaltres mateixos, no es fan sols, necessiten un finançament sòlid, i ho sabem tots. I també sabem els recursos dels que disposa aquest Govern per fer-hi front. Si no volem llançar paraules al vent, si ens ho creiem sincerament, crec que tots els grups d'aquesta cambra haurien d'estar disposats a aprovar la proposta que els grups que donen suport al Govern fan per un finançament més just, que es pagui als catalans el deute que el Govern espanyol té amb nosaltres.

Una cosa és que ja partim d'un finançament injust, i l'altra és que a sobre no es compleixi amb els pagaments ja compromesos per part de l'Estat espanyol. No crec que cap de vostès pugui negar que aquest 50/50 que s'hauria de mantenir i que no s'ha dut a efecte, que ha acabat sent un 85 per cent de suport per part de la Generalitat per només un 15 de l'Estat espanyol i que cada any va a menys, és una situació que no podem sostenir. El deute és clar: 3.649 milions d'euros ha deixat d'aportar l'Estat fins aquest 2019; incompliments reiterats que no sentim denunciar per cap dels grups d'aquesta cambra. Mirin si és clar, que fins i tot aquesta vegada Ciutadans ha fet una proposta instant el Govern espanyol a complir amb el percentatge de finançament acordat entre Catalunya i Espanya d'acord amb la Llei de dependència. Crec que anem pel bon camí, que és la primera vegada que els sento reclamar un deute que perjudica a tots i cadascun dels catalans. Potser estan obrint els ulls. Potser és un primer pas. Potser acabaran reclamant al nostre costat els deutes en educació, en seguretat i en tants altres àmbits on els esperem. Potser ara se n'adonen que això no és només un greuge per als grups independentistes i per als catalans que pensen en una independència; potser ara veuen que aquest greuge és per a tots vostès, per als seus amics, per als seus pares, per a vostès, i que això va de justícia social.

Interpello també els comuns i el Partit Socialista, perquè aquesta petició no és cap desig capriciós, ja ho saben, això va seriosament, i especialment ara, perquè, per fer front a aquesta crisi, per aconseguir treballar cap al model residencial que vostès mateixos plantegen, els necessitem també a vostès. I esperem sentir ben clara i ben alta la seva veu a Madrid perquè Catalunya rebi allò que li correspon sobradament.

I parlem de models. Veig moltes coincidències entre els models que vostès plantegen, entre els models més admirats a nivell europeu, com serien els models nòrdics, on les residències s'assemblen més a llars, on en molts casos són petites residències, llars medicalitzades, perquè, escoltin, ningú vol deixar casa seva, ningú. Hi han estudis que mostren que només un 4 per cent –només un 4 per cent– de les persones decideixen voluntàriament anar a una residència a passar els seus últims dies. Per tant, no volem hospitals per als nostres avis i pares, volem llars on puguin ser ben atesos, on es puguin sentir a casa seva.

Suposo que tots hem visitat una residència en algun moment de la nostra vida, i sorprèn veure zones de jardí, sales per a jocs i inclús televisions programades per veure els partits de futbol. I la majoria de vegades aquestes sales estan buides, perquè ho han explicat molt bé aquests dies: la mitjana d'edat dels avis que ingressen a residències és de vuitanta-cinc anys i les seves condicions de salut són més aviat precàries. Per tant, som molt lluny d'aquell model que va inspirar les residències en un principi, quan els avis que es quedaven sols potser decidien anar a passar els seus últims dies en una residència per compartir amb altra gent, per gaudir d'aquesta etapa del final sense haver-se de preocupar de res.

Tot això ens fa pensar, i ens fa pensar molt. Però, com els deia, cap dels models somiats que plantegem és possible, cap té esperança de futur, sense un finançament adequat. El model nòrdic està fent marxa enrere. Per què? Perquè la quantitat de gent que arriba a aquesta edat i els ingressos que suposa mantenir aquest model idíl·lic no s'ajusten a la realitat. Imaginin com ho farem nosaltres; estem lluny, estem molt lluny, i ni tan sols tenim el suport de tots vostès per arribar-hi. Ens hem d'adaptar a la situació actual, hi hem de treballar, hi volem treballar, hi treballarem, i esperem trobar-los a tots per acabar-ho.

I, per acabar, m'agradaria també dedicar uns moments a parlar de les moltes afirmacions que es van fer en aquest Parlament injustament el dimarts passat, perquè quan Ciutadans ens diu «hemos dejado a nuestros mayores solos, les hemos fallado», m'agradaria recordar-los que, més enllà que les coses no van ser fàcils ni la gestió potser va ser perfecta, els esforços també van ser gegants, immensos, per sortir d'aquesta situació. I parlar per parlar sense mirar-se a un mateix sempre acaba sent lamentable. Martín Durán, que és el president de la Federación de Organizaciones de Mayores de Andalucía, els deia: «La Junta no está actuando con transparencia en este asunto.» I Comissions Obreres ha denunciat repetidament l'ocultisme de la situació a Andalusia.

I al Partit Popular. No em semblen correctes les crítiques a la gestió que es van fer la setmana passada tenint en compte qui governa a la Comunitat de Madrid. Acceptem ajut i recomanacions, però estaria bé que també les fessin arribar allà on tenen poder real de govern.

No busquem culpables, però sí que som uns fermes defensors de la transparència en la gestió. I, en aquesta crisi tan dolorosa, encara més. El Govern espanyol ha demanat les dades a les comunitats autònomes en reiterades ocasions; ha costat molts mesos tenir-les, i, quan finalment arriben, sorpresa: no s'han publicat. Encara no s'han publicat. Potser és perquè, quan se sàpiguen, no gosaran sortir aquí amb certes acusacions, buscant titulars de diaris, perquè potser passaran vergonya.

Agrair, per tant, al Govern català la transparència informativa que ha tingut amb tots els ciutadans en la gestió d'aquesta crisi i donar una vegada més les gràcies a directors i a treballadors de les residències de Catalunya, que, si alguna cosa podem dir amb un gran titular, és que ho han donat tot. I també, per acabar, demanar perdó; demanar perdó a totes aquelles persones que han patit per tot allò on no s'hagi arribat amb una gestió adequada. No tornarà a passar.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. En nom, ara, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn de la diputada senyora Yolanda López. Endavant.

Yolanda López Fernández

Gràcies, president. Diputats, diputades, bon dia a tots i a totes. Igual que algunos representantes de los grupos parlamentarios que me han precedido, nos solidarizamos con los familiares de los residentes que están manifestándose ahora delante del Parlament, igual que queremos dar nuestro más sentido pésame a los diputados y diputadas y trabajadores que hayan perdido un familiar en esta crisis.

Hoy ponemos fin a un pleno que, como el martes decía Jéssica Albiach, presidenta de mi grupo parlamentario, ha sido, seguramente, uno de los plenos más importantes que se han dado en los últimos años en esta sede parlamentaria, al tratarse de una de las cuestiones fundamentales que estallaron durante los meses más duros que hemos vivido en esta crisis del coronavirus y por la cual nos jugamos el refortalecimiento del estado de bienestar de los próximos años; un pleno que ha servido para reafirmar algunas cuestiones como ha sido la evidencia de la incapacidad del Govern de Catalunya para hacer frente a la crisis del Covid-19 en las residencias.

El Govern de Catalunya, y especialmente el Departament d'Afers Socials, no supo gestionar la situación de la crisis del Covid-19 en las residencias durante las primeras semanas de pandemia, tanto en la falta de previsión y de reacción para evitar que el virus se expandiera en las residencias, como en la falta de gestión sanitaria una vez que el virus se encontraba dentro de las mismas. Y esto tiene una responsabilidad política, y es por eso por lo que hoy tanto el Grupo Parlamentario del PSC como nosotros defendemos la reprobación de la gestión del *conseller* de Treball, Afers Socials i Família, Chakir El Homrani, como máximo responsable de los servicios de dependencia y de autonomía personal.

Otra de las cuestiones importantes que sacamos como conclusión de este Pleno es que no podemos olvidar que el virus sigue activo, que no hemos acabado con esta crisis del coronavirus, que todavía no hay una vacuna, todavía no tenemos una vacuna que lo elimine, y que, por tanto, hace falta que seamos cautelosos y que exista una gestión eficaz para evitar que rebotes como los que están aparecido estos días no nos hagan volver a vivir nuevamente las situaciones tan dramáticas como las que hemos sufrido estos últimos meses.

Y para ello, hacen falta medidas ya. El Govern no puede volver a permitirse lentitud e inacción en la gestión de las residencias, por lo que hace falta un plan de choque urgente, como hemos propuesto desde Catalunya en Comú Podem, para que los nuevos rebotes nos pillen preparados y con la máxima protección de nuestros mayores.

Por otro lado, una cuestión sumamente importante es que es urgente un nuevo modelo de residencias, el de la atención a las personas con dependencia, la calidad de sus servicios y la capacidad de hacer frente a situaciones diversas, y debemos ser exigentes con ello.

Y es en base a esta premisa por la cual hemos presentado en nuestras propuestas de resolución una propuesta clara y firme sobre el cambio de modelo. Y también será bajo esta premisa por la cual nos abstendremos de votar a favor de las resoluciones que han presentado hoy aquí algunos grupos parlamentarios en las cuales se observa una falta de claridad, de valentía y compromiso para avanzar hacia el cambio de modelo.

Las propuestas presentadas por Junts per Cat, Partido Popular y Ciudadanos no son claras. Ustedes no son claros con la titularidad de la gestión, algo que es la base sobre el cambio de modelo. Por tanto, no esperen que seamos sus cómplices para tapar la realidad, y que es que ustedes no apuestan por un cambio de modelo. Ya les parece bien este, sean claros, digan la verdad; no tienen ninguna intención de cambiar el modelo de residencias.

Desde Catalunya en Comú Podem tenemos muy claro cuál es el camino a seguir, por lo que venimos reclamando desde hace muchísimo tiempo. No se puede continuar con la externalización de la asistencia sanitaria. No se puede decir, señores y señoras de Ciudadanos, no se puede hablar de cambio de modelo sin hablar sobre la gestión, que es lo que ustedes hacen en su propuesta de resolución número 4 o como hace el Partido Popular en su propuesta número 6. No se puede seguir precarizando a los trabajadores y trabajadoras del sector de la dependencia, es hora de poner fin a las nefastas condiciones en las que trabajan. No se puede hablar de condiciones laborales y no hablar de salarios.

Por eso, nos abstendremos en la propuesta de resolución número 9 de Ciudadanos o en la número 4 del Partido Popular, porque ustedes podrían traer propuestas..., que realmente son correctas, pero, como les digo, poco valientes y poco concretas. Frenar la precarización pasa por hablar de salarios dignos, y si ustedes no se plantean hablar de ellos, es que ustedes no se plantean cambiar este modelo precario.

También votamos no a la propuesta de resolución número 5 de Ciudadanos, porque plantean ustedes un ataque directo sobre las competencias de la autonomía de Cataluña, concretamente en el punto número 2, cuando ustedes piden al Govern que inste al Gobierno de España a elaborar un libro blanco que realice un diagnóstico de situación y sienta las bases para la configuración de un sistema nacional de cuidados, como sistema que defina un catálogo de prestaciones y que reúna de manera integrada todos los centros, servicios y recursos de utilización pública, para la atención de las necesidades del cuidado de toda la población.

Al Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana, decirles que le vamos a votar que sí a sus propuestas, pero supongo que ustedes saben bien que, aparte de ser poco concretas y bastante simples, están proponiendo cosas que, después de cinco años que llevan gestionado el *departament* en el Govern de Catalunya, no las han hecho. Son cinco años. Y, la verdad, es bastante preocupante, porque se pueden sacar dos conclusiones: que ustedes no saben gestionar o que ustedes solo hacen propaganda y poco más. No estaría mal que comiencen a aplicar aquello que dicen y defienden.

Sobre la propuesta de resolución número 6 de los grupos que dan apoyo al Govern, es cierto que hemos tenido aproximaciones sobre el modelo de concertación, pero la realidad es que en esta propuesta de resolución no dejan ustedes nada claro, sino todo lo contrario, es bastante confusa, y, por tanto, veremos qué dirá el *conseller* El Homrani cuando haga la presentación de su propuesta, esperando que esta vaya más en la línea de lo que hasta ahora han venido defendiendo sobre el modelo de concertación y no en la línea de la propuesta de resolución.

Votaremos a favor de todas las propuestas de resolución de la CUP y del PSC.

Y, por último, decir que realmente lamentamos que algunos grupos parlamentarios no hayan querido aprovechar este Pleno para poder hacer rectificaciones sobre el modelo que vienen defendiendo, y que se ha demostrado su ineficacia, y también que hayan desaprovechado esta oportunidad para hacer propuestas valientes y concretas sobre los cambios que requiere el modelo de residencias en Cataluña. Es cierto que hoy avanzamos un poquito más, pero honestamente también nos quedamos expectantes ante el cumplimiento que vaya a darle el Govern a las propuestas de resolución que hoy aprobemos aquí.

Desde Catalunya en Comú Podem, seguiremos firmes a nuestros principios, seguiremos priorizando y decidiendo que hace falta abrir una nueva etapa sobre el modelo de residencias donde se garantice la dignidad de las personas, de los trabajadores y trabajadoras y de los profesionales, siendo conscientes que esta es una pieza clave para el fortalecimiento de nuestro estado de bienestar, para que nunca más dejemos a nuestros mayores desprotegidos ni dejemos al descubierto un pilar fundamental de nuestra sociedad.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom, ara, del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada senyora Noemí de la Calle. Endavant.

Noemí de la Calle Sifré

Buenos días a todos. A estas alturas nadie puede negar que este Govern actuó tarde y mal en la gestión de la pandemia en las residencias. La *conselleria* d'Afers Socials estuvo sumida en la parálisis y en la opacidad durante demasiado tiempo; un tiempo que se perdió y que, pues, habría sido valiosísimo a la hora de salvar vidas.

De todo ello hablaremos largo y tendido en la comisión de investigación, pero hoy estamos aquí para proponer soluciones inmediatas para evitar que las residencias vuelvan a correr la misma suerte en los próximos meses.

No es para mí fácil hacer esta intervención. Antes de empezar o de que no se iniciase esta pandemia yo tenía dos abuelas vivas, ahora solo me queda una. Formo parte de esos miles y miles de catalanes que han perdido a un ser querido en una residencia; muchos de ellos, como se ha dicho, están a la puerta de este Parlament, a quienes, pues, quiero trasladar todo mi apoyo y empatía.

De mi experiencia vital me gustaría trasladarles o compartir con ustedes el dolor de las personas mayores que han vivido todo este horror del Covid en las residencias, muchas veces sin entender el alcance de lo que estaba pasando ni el porqué de su angustia de ir viendo desaparecer compañeros y amigos de la residencia, y del miedo a ser ellos los siguientes. Quiero compartir también la angustia de las familias del miedo de recibir esa llamada de teléfono, pues, que te anunciaría que no volverías a ver a tu familiar con vida, de los duelos y de las despedidas que no hemos podido hacer.

Yo la última vez que vi con vida a mi abuela fue en un directo de Instagram de los que hacía la residencia todas las mañanas, y, por eso, personalmente quiero dar las gracias a todas esas residencias que lo han hecho bien, a todos esos trabajadores que se han dejado la piel. Lamentablemente... (*Aplaudiments.*) Lamentablemente, no todos hemos tenido esa suerte, por decirlo de algún modo, como ya ha dicho el diputado Raúl Moreno; por desgracia son demasiados los casos en que los familiares han pasado incluso más de quince días sin tener noticias de sus familiares. También hablaremos de ello en la comisión de investigación. Y en este Pleno tendremos la oportunidad de aprobar, pues, una de las medidas que ha presentado Ciudadanos también para mejorar las comunicaciones con los familiares y abrir un canal de diálogo y participación entre familiares y residencias.

El esfuerzo de los trabajadores para acompañar a nuestros mayores, pedimos que sea recompensado ampliando esa gratificación extraordinaria a todos, independientemente de la titularidad del centro, y también que se pueda extender a los trabajadores del servicio de atención domiciliaria para que no haya trabajadores del sector de primera y de segunda.

Pese a algunas malas decisiones, algunas acciones u omisiones de este Govern, tengo que reconocerles que no guardo ningún rencor; realmente el sentimiento que predomina últimamente en mi estado de ánimo es la desesperación, la desesperación por preservar la vida de la otra abuela que me queda con vida, la desesperación también por la utilización política de esta pandemia para volver a insistir en la independencia. Yo les pido, por favor, que no utilicen esta pandemia ni sus víctimas para sostener su proyecto político y dividir y dividir y dividir, porque es una falta de respeto a los que todavía estamos llorando la pérdida de un familiar. No todo vale, señores de Esquerra y de Junts per Catalunya.

También me desespera que ahora Esquerra utilice el eufemismo de refugiarse en lo público cuando han tumbado decenas de propuestas de Ciudadanos para construir residencias y recursos públicos de atención a la dependencia con la excusa de que no ha habido dinero, pero, claro, para otras cosas sí que había. Tienen ustedes muy

mala memoria, pero nosotros estamos aquí para recordárselo, y en nuestras propuestas vamos a pedir por enésima vez que tanto el Govern de la Generalitat como el Gobierno de España se pongan las pilas y destinen suficiente presupuesto para reducir las listas de espera.

La diputada Fort se sorprendía de que Ciudadanos solicitase al Gobierno de España una mejor financiación de la Ley de dependencia en todas las comunidades autónomas. Esto no es nada nuevo, ya lo hemos hecho en los pactos por la reconstrucción en el Congreso de los Diputados, y, de hecho, en mi primera intervención en esta casa, en el Parlament de Catalunya, hace ya..., en la pasada legislatura, en la primera comparecencia, cuando la señora Bassa, pues, era *consellera*, le tendimos la mano, yo misma le tendí la mano para decir que podía contar con nosotros para ayudar a pedir al Gobierno de España una mejor financiación para todas las comunidades autónomas, y lo único que conseguí fueron risas. Pero ahí queda. Ciudadanos lleva mucho tiempo reclamando que se destinen más recursos para proporcionar una atención de calidad a las personas mayores, garantizar unas condiciones laborales dignas de aquellos que les atienden, que se reduzcan las listas de espera, y, sobre todo, reconociendo el valor social de las tareas del cuidado, apostando por un reparto más justo de estas tareas.

También me desesperada en mi escaño la semana pasada cuando escuchaba a la presidenta de En Comú Podem reírse de la mano tendida de Ciudadanos al Gobierno para salvar vidas y empleos. A mí lo que no me hace ninguna gracia es que el máximo responsable de las residencias a nivel nacional haya estado desaparecido en combate, como si la historia no fuera con él; no me hace ninguna gracia que cuando se trata de los suyos no sean tan exigentes y no le pidan una reprobación al señor Iglesias, que también se la merece, y, lo reconozco, tampoco me hace ninguna gracia..., personalmente, ¿eh?, no me hace ninguna gracia tenderle la mano a un *govern* presidido por un señor que ha dejado por escrito que considera a personas como yo, pues, bestias taradas, y que en ningún momento ha pedido disculpas o que ha hecho el amago de retractarse. Pero ¿saben qué pasa? Que si el señor Torras se equivoca o no actúa para proteger a los ciudadanos, nos hundimos todos con él. Y me queda una abuela con vida y jamás me podría perdonar no hacer todo lo posible para que este Govern o cualquier otro tomase las medidas necesarias para preservar la salud y la vida de cualquier ciudadano en riesgo.

Creo que no es momento de crear inestabilidad política con cálculos electorales, porque lo que hay que..., ahora mismo es momento de salvar vidas. Creo que ha sido lamentable la falta de lealtad institucional de los diferentes gobiernos echándose la culpa los unos a los otros por la falta de material de protección en vez de trabajar coordinadamente para conseguirlo, como sí hicieron los ciudadanos. O sea, mientras los diferentes gobiernos se estaban peleando, en la residencia de mi abuela los familiares y los vecinos nos poníamos a fabricar las mascarillas, porque no había, de forma desesperada, mientras presenciábamos el lamentable espectáculo que estaban dando los que nos gobernaban. Y yo creo que todos tenemos que hacer auto-crítica. Yo creo que la ciudadanía, en general, ha estado a altura, pero la política no lo ha estado.

En Ciudadanos durante todos estos meses nos hemos reunido con entidades y afectados. Le hicimos entrega al *conseller* de un documento con propuestas para hacer frente a esta crisis del Covid; propuestas realistas y viables que hemos ampliado y presentado en este Pleno, para preservar los derechos y la dignidad de las personas mayores. Que nadie se quede fuera de la atención sanitaria. Pedimos un plan de prevención previo al plan de contingencia que ha anunciado el Govern, porque antes de tomar medidas por si el virus entra en una residencia, ¡habrá que tomar medidas para que el virus no entre! O sea, la prevención ante el Covid, como dijo mi compañera Lorena Roldán, la prevención ante el Covid es el arma más eficaz en las residencias. Así que hagamos acopio de material de protección, de pruebas de detec-

ción, ampliemos la dotación de personal, mejoremos la coordinación entre administraciones, garanticemos la información a familiares e incrementemos las tareas de limpieza y desinfección.

No nos hemos querido olvidar tampoco de las personas mayores que no viven en las residencias, que muchos de ellos han fallecido solos en sus casas sin recibir ni una sola visita de personal sanitario. Hemos presentado una propuesta de resolución específicamente para ellos, para combatir esa soledad no deseada y poner a su disposición diferentes recursos y acompañamiento.

Queremos anunciar que hoy nosotros no vamos a votar en contra de ninguna de las propuestas que se han presentado en este Pleno, en contra de ninguna. Sí que haremos algunas abstenciones, en aquellas propuestas en las que no compartimos la forma, pero sí el fondo, o en las que reconocemos la buena intención que hay detrás.

Quiero finalizar esta intervención con un recuerdo a los que no están, a todos los que les estáis llorando. Comparto vuestro dolor, vuestra rabia, vuestra impotencia ante los efectos arbitrarios e injustos de esta cruel enfermedad. Entiendo la desesperación que se puede sentir ante decisiones que se hayan tomado, o por las que no se hayan tomado. Quiero trasladar mi compromiso y el de mi grupo parlamentario, Ciudadanos, en la búsqueda de la verdad en la Comisión de Investigación sobre las Residencias, y seremos muy beligerantes con aquello que no se hizo bien y llegaremos hasta el final para que esta triste historia no pueda volver a repetirse.

Y también reafirmo nuestro compromiso con la mano tendida a todos los catalanes para seguir trabajando y presionando a los diferentes gobiernos para que tomen medidas que salven vidas y que dignifiquen la memoria de nuestros mayores. Me da igual que algunos intenten hacer escarnio, no vamos a entrar en ese juego. Yo creo que este tipo de crisis sacan lo mejor y lo peor de las personas. Ciudadanos tomó una decisión, que es dejar a un lado todo lo que nos podía separar del resto de fuerzas parlamentarias para hacer un frente común en la preservación de la vida, que es lo que más importa en estos momentos. Así que, le pese a quien le pese, vamos a seguir en esa línea porque así es como entiende Ciudadanos la política útil.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Republicà, ara té la paraula diputada senyora Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, president. Bon dia, conseller, consellera, diputats i diputades. Bé, jo també voldria començar dedicant les meves primeres paraules a traslladar el meu condol i el condol de tot el meu grup parlamentari a totes aquelles persones i familiars que han perdut algun ésser estimat en aquesta pandèmia. No m'he cansat mai de dir i reivindicar el valor de les persones grans, i no deixaré de fer-ho. Els que em coneixeu, sabeu que ho he fet sempre que he pogut i quan he parlat tant des de la vessant social com de la sanitària.

Aquelles persones que han fet possible amb molt d'esforç el sistema de benestar que avui tenim i que hem de continuar millorant, els que més van batallar per tots i totes són els que més han perdut ara; sobretot les persones que tenien com a la seva llar una residència. I això ens evidencia dues coses: que hem de protegir els més vulnerables i hem de ser conscients de les debilitats del model que tenim. N'aprenem des de que naixem, de la nostra gent gran, i a vegades no els valorem prou, o no com es mereixen. I cal reivindicar-los també en la seva darrera etapa de la vida, i que tinguem l'avi i les iaies en el centre de totes les nostres polítiques i intervencions. I sí, també a les residències, aquells espais que han de ser les llars dels nostres avis i àvies. Unes llars on ha de primar l'atenció a les persones i a les seves necessitats, mai –mai– el guany que en puguin treure les empreses gestores. Sí, crec que cal dir-ho:

estem massa acostumats a sentir que s'han d'apujar tarifes, però no a sentir que l'avi és el centre de la nostra atenció.

La Covid ens ha recordat que som vulnerables, que ens necessitem uns als altres, el teixit social, la cooperació, la solidaritat, els aplaudiments de les vuit i el fet que hem posat al bell mig de l'estat del benestar la defensa d'allò públic. Com diu el meu amic i estimat i enyorat Raül Romeva: precisament perquè volem aprendre'n, de tot plegat, la pandèmia ha de ser l'inici de la revolta del bé comú. Cap país, cap societat del món estava preparada per fer front a una pandèmia d'aquesta dimensió. Cap govern, tampoc, ni França, ni Itàlia, ni l'Estat espanyol, ni els països nòrdics, que són similars al model que nosaltres volem seguir. De fet, la mortaldat ha sigut similar a tot arreu. Totes –totes– hem fallat d'una o altra manera; les administracions, les entitats... Perquè el model l'hem construït entre tots i totes, i ara ens cal fer una reflexió, i una reflexió per construir-ne un de millor i de nou per a tots i totes.

Diputat Moreno, com va dir el seu propi ministre Illa: «Todo el mundo llegó tarde, no solo España. Se debió haber actuado con más anticipación.» De fet, diputada Ribas, com es preguntava el vicepresident Pablo Iglesias: «¿Fuimos capaces de dimensionar lo que se nos venía encima? Pues, claro que no.» Suposo que amb això hi estarem d'acord. Tinguin una mica d'humilitat, com els seus responsables polítics a Madrid. Com la va tenir el conseller El Homrani el dia que va donar les explicacions.

El que és clar és que el virus..., no coneixem com actua. I anem sabent en funció del que ens van dient els estudis i els experts, i totes les intervencions que han pres els governs, que han pres les entitats, que han pres les administracions, han estat basades en les decisions que prenen els experts.

Entitats. Jo voldria dir que per nosaltres, i per la ciutadania de Catalunya, les entitats són importants, perquè ens han demostrat una i altra vegada, històricament, durant la pandèmia, que sempre han estat per la millora del sistema de serveis socials, un sistema basat en la qualitat, en la proximitat i en l'equitat, que està a prop de la ciutadania i les seves necessitats. Els afers socials necessiten una governança més potent des de l'àmbit públic per ajudar a coordinar millor tots els sistemes, una cooperació publicosocial; el paper del sector social al nostre país és molt important. Com ho és també que hi hagi una bona coordinació i cogovernança potent en l'àmbit públic per oferir un millor servei públic. La clau està en la capacitat de lideratge públic i en la capacitat de cooperació amb altres organitzacions i amb la ciutadania, com a comunitat empoderada.

Parlem de la llei anti-Florentino, fem-ho, una llei que tots vostès van estar treballant amb les entitats i a què també les entitats donaven suport, i que, a més a més, un dels objectius que perseguia era establir unes bones condicions de contractes de les administracions per prestar serveis a les persones, cosa que vostès van rebutjar –els hi recordo per si s'havien despistat. El nostre objectiu és anar cap a un model en el que en el centre estigui la nostra gent gran. I vostès, en les seves propostes de resolució, ens parlen de la necessitat d'inspecció i control, per part del Govern, de les residències. Això ja ho fa, i també ho fa sense avisar. Ara, nosaltres volem ser més útils a la ciutadania i a les seves necessitats reals. I això només serà possible si seguim desplegant la descentralització i la reorganització territorial de les unitats d'atenció a les persones del departament.

Crec que sovint ens oblidem de qui cuida la nostra gent gran, i ho diu una tècnica d'ocupació que ha estat treballant els darrers set anys amb aquelles dones que voluntàriament volien formar-se per treballar a les residències, en la formació ocupacional. I els puc assegurar que ho fan amb vocació de servei i voluntàriament. Moltes són dones immigrades i que han acceptat anar a la primera línia de foc durant aquesta pandèmia. Són igual d'importants que les treballadores sanitàries, les hem de posar al mateix nivell. Per aquest motiu, nosaltres portem una proposta de resolució que l'únic que persegueix és dignificar la seva feina, però també visibilitzar les febleses de les seves condicions laborals.

I l'altra proposta de resolució és la que reivindica un model residencial que el volem per al nostre país. I això passa, primer, per reconèixer el sistema de serveis socials com a pilar fonamental de l'estat del benestar i la seva aportació a la cohesió i a la igualtat d'oportunitats. I hem de ser valents i honestos: quant estem disposats a invertir en el nostre sistema de benestar? Crec que això és una responsabilitat de tots i totes aquí avui, perquè depèn de nosaltres, depèn de què considerem que ha de tenir –del cost en els pressupostos–, el sistema de benestar. Nosaltres lo que volem és anar cap a un model d'atenció centrada en les persones que aposti per l'envel·liment de quilòmetre zero –com molt bé ha dit moltíssimes vegades el conseller–, que impulsi l'atenció domiciliària o que integri l'atenció social i sanitària, tal com van anunciar el conseller El Homrani i la consellera Vergés el dilluns amb la creació d'una agència pública, un espai que també ha de comptar amb la visió de les entitats i els experts.

Ens calen recursos, i això ho sabem tots. Per això els demano... Diputat Moreno, diputada Ribas, ja que vostès governen a Madrid, no sé si saben quina serà la data de l'ingrés dels 3.648 milions d'euros que els deuen a les persones dependents. Nosaltres pensem que amb aquests diners seríem capaços de donar compliment a molts dels punts de la seva proposta de resolució del finançament. Perquè nosaltres els hem proposat transaccionar, però vostès han decidit que això no, que prefereixen no fer-ho amb nosaltres.

Bé, nosaltres... Per acabar, jo voldria dir una cosa. Diputada Ribas, vostè va anunciar en els mitjans de comunicació, abans de sentir o escoltar aquí el conseller, la seva reprovació. Nosaltres considerem que això és molt deslleial. I tampoc va canviar..., eh?, vull dir, no va retirar tampoc el punt. Nosaltres considerem que els consellers van ser molt sincers en el discurs en el seu debat i molt empàtics en la gestió política durant la pandèmia, i també molt valents, perquè aquí es van atrevir a situar aquells punts que s'haurien pogut millorar. I crec que això és de valentia i honeste-dat i, sobretot, empatia.

I, per acabar –i acabo (*l'oradora riu*)–, jo crec que el debat d'avui és la nostra gent gran, la nostra gent gran a les residències, i crec que l'única manera de protegir la nostra gent gran, la gent gran d'aquest país, és que ens deixem de partidismes, que fem un front comú i que ens posem a dissenyar un futur per a la gent gran, un futur millor i un model de qualitat, en el qual estigui en el centre de totes les atencions i les intervencions la nostra gent gran.

Moltes gràcies, i espero que aquest debat que hem fet avui el puguem fer de manera més sincera i que ens posem a treballar i no a pensar en el partidisme que tant, tant, la veritat, com a diputada nova, m'ha decebut del parlamentarisme.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputada. Finalment, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers... La gestión de la pandemia, del Covid, por parte del Govern de la Generalitat ha sido nefasta, esto lo sabemos todos, y el reconocimiento de errores también implica esa..., en fin, la sinceridad necesaria que requiere el momento.

Si, en términos generales, el caos, la improvisación, la falta de criterios –cuando no, muchas veces, contradictorios– han sido la tónica constante –y prueba de ello es el reciente confinamiento del Segrià–, en el caso de las residencias han supuesto una verdadera odisea para los centros, para los mayores residentes, pero también para sus trabajadores y para las familias, solos ante una crisis sanitaria totalmente sin precedentes, cosa que no negamos, lidiando con una falta de medios, con una desi-

día gubernamental; la discriminación efectiva que se hizo y la exclusión del sistema de asistencia sanitario a los mayores de setenta y cinco años son una realidad, y todo ello, pues, ha tenido consecuencias. Y las consecuencias es el agravamiento de las consecuencias del coronavirus especialmente en la gente más frágil, en los residentes de esos centros geriátricos.

Dicho lo cual, creo que es el momento de ser generosos, alejarnos del partidismo, de intentar sumar esfuerzos, y por eso, a pesar de esta descripción que he hecho correspondiente a la realidad que hemos sufrido en Cataluña, vamos a centrar todos nuestros esfuerzos en mejorar, en prepararnos para el presente, pero también para el futuro.

Durante la pandemia faltaron fundamentalmente instrucciones claras, protocolos adecuados, material, coordinación del sistema residencial con el asistencial, y para eso proponemos lo siguiente: proponemos dotar adecuadamente los presupuestos de un plan de contingencia –ustedes lo anunciaron, a nosotros nos parece poco dinero–; reforzar las medidas de aumento de camas y plazas libres para un nuevo rebrote; garantizar además la provisión del material de protección, no solo para los trabajadores, sino también para los residentes, porque la clave es la no propagación del virus; reforzar el sistema de atención domiciliaria, pero, además, crear un programa específico de atención individualizada de urgencia que se pueda hacer efectivo justo en los centros residenciales, y eso se puede si dotamos, medicalizamos mínimamente esas residencias.

Todo ello sin dejar de lado que hay que reconocer y mejorar las condiciones de trabajadores del sector..., sí, también laboralmente, señores de Podemos, también laboralmente. Pero, además, ofreciéndoles también más formación, que muchas veces también les ha supuesto grandes dificultades, el desconocimiento de la pandemia y la falta de formación.

Sabemos que tenemos que mejorar a medio plazo, y por eso también proponemos mejoras para el modelo. Sí tenemos claro el modelo, no vamos a criminalizar la oferta privada de los centros residenciales y geriátricos, señores de Podemos, lo tenemos absolutamente claro. ¿Y sabe por qué? Primero, porque no somos dogmáticos; segundo, porque escuchamos al sector –parece que ustedes se dejan llevar por los prejuicios ideológicos y no les escuchan–, y tercero, por una lectura clara de la realidad: solo el 19 por ciento de los centros han sido intervenidos, lo cual significa, si no somos aprioristas, que el sistema en general ha reaccionado ante la magnitud de la tragedia. ¿Con deficiencias? Sí, y para eso estamos aquí, para mejorar esas deficiencias, pero no para señalar al sector privado como el responsable de la magnitud de esta tragedia.

¿Cómo podemos mejorarlo? Pues mejorando..., ofreciendo más plazas de residencias públicas. ¿Ve? Públicas. Somos conscientes: públicas. Pero también aumentando los ratios de gerocultores, firmando un nuevo convenio catalán de residencias. Y a todo ello, solo se le puede hacer frente si aumentamos la partida presupuestaria en 300 millones de euros. Ustedes dirán que es mucho; nosotros les decimos que en dos años se puede hacer, falta la voluntad política, pero se puede hacer.

Miren, no puede ser que los mayores quedaran abandonados a su suerte, y fue lo que pasó. Ahora ya sabemos a qué nos enfrentamos, ya no valen las excusas, ya lo sabemos. Entonces, señores del Govern –y yo creo que la oposición estamos también en ello–, centremos todos nuestros esfuerzos en salvar vidas ahora, pero también en mejorar la vida y el sistema para que en el futuro la despedida de la vida de aquellos que han decidido estar y pasar sus últimos días en una residencia sea mejor. Porque, al final, en la política aprender de los errores es una obligación y creo que nosotros se lo debemos a nuestros mayores.

El president
Gràcies, diputada.

Acabat el debat, cridem a votació. (*Pausa.*) Mentrestant els recordo que han de seure en els escons que tenen assignats; si no, després tindrem problemes a l'hora de votar.

(*Pausa llarga.*)

Bé, passarem a la votació. Entenc que hi és tothom.

Per tant, votarem, en primer lloc, les propostes de resolució presentades pels grups i subgrups parlamentaris seguint l'ordre de presentació al registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament i al final, després, votarem les dues propostes transaccionals que s'han presentat.

Abans de començar els faig avinent que per a aquesta sessió plenària setanta-set diputats i diputades han delegat el seu vot, divuit s'han acollit al vot telemàtic i trenta-nou diputats i diputades votaran de manera presencial.

Passem a votar en primer lloc les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comencem per la primera d'aquestes.

Comença la votació.

(*Veus de fons.*) No li ha funcionat, diputada? Està asseguda en l'escó que li pertocava, eh? (*Veus de fons.*) Ho mirem ara.

(*Pausa llarga.*)

Molt bé, teòricament ja està resolt. Per tant, tornem a votar la proposta de resolució número 1 de la CUP - Crida Constituent.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 86 en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 12 vots a favor, 4 en contra i 112 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 21 en contra i 101 abstencions.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

La resolució ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara a la 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 94 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 52 vots, cap en contra i 82 abstencions –corresponents a 64 de delegats i presencials i 18 de telemàtics.

Votem ara la número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions –corresponents a 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics.

I votem la 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics– i 21 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Votem la número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 69 abstencions.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

I votem la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

I votem ara la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, 65 en contra, cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 7 amb la correcció d'errades incorporada, que fa referència a la retirada dels punts 3, 4 i 6 de la proposta de resolució.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 94 vots a favor –corresponents a 76 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, cap en contra i 40 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8 amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el punt 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Us faig avinent que les propostes de resolució 9 i 10 han estat transaccionades i les votarem al final.

Per tant, passem a votar ara el paquet de propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votem, en primer lloc, la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 126 vots a favor –corresponents a 108 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, cap en contra, 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 126 vots a favor, cap en contra, 8 abstencions.

I passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

La proposta de resolució número 1 ha estat transaccionada, per tant, també la votarem al final. I votem, per tant, la número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 98 vots a favor –corresponents a 80 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, cap en contra, 36 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

La proposta de resolució número 4 també ha estat transaccionada i, per tant, també la votarem al final. Passem ara a votar la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 69 en contra –corresponents a 51 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, 36 abstencions.

I votem ara la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

I votem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra, 4 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 8 amb la correcció d'errades incorporada, que afecta els punts 3 i 6 de la proposta.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

A continuació votem les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem per la primera.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la número 2 amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el seu punt número 2.

Comença la votació.

S'ha aprovat per 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció; és a dir, per unanimitat.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 65 vots a favor, 69 en contra –corresponents a 51 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, cap abstenció.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 73 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 73 en contra i 21 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 77 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat aprovada per 126 vots a favor, cap en contra, 8 abstencions.

I votem ara la 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

I votem ara la número 9 amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el seu punt número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 126 vots a favor, cap en contra, 8 abstencions.

I votem ara la número 10 amb la correcció d'errades incorporada, que afecta els dos últims punts de la proposta.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions –corresponsants a 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics.

Votem ara les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari Republicà i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 95 vots a favor, cap en contra, 39 abstencions.

I votem la número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

I votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votarem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 86 vots a favor –corresponsants a 68 de presencials i delegats i 18 de telemàtics–, 12 en contra, 36 abstencions.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

I votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

I votem ara la número 9.

Comença la votació.

S'ha aprovat per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 126 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.
Votem ara la número 11.
Comença la votació.
La proposta de resolució número 11 ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara la 12.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.
I votem ara la número 13.
Comença la votació.
Aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 14.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 69 vots a favor –corresponents a 51 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, 21 en contra, 44 abstencions.
Votem ara la 15.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 73 vots a favor –corresponents a 55 de presencials i delegats i 18 de telemàtics–, 25 en contra, 36 abstencions.
Votem ara la 16.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 117 vots a favor, 17 en contra, cap abstenció.
Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Republicà.
Comencem per la primera.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per unanimitat: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.
Votem ara la número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.
Comencem per la primera.
Comença la votació.
En aquesta votació s'ha produït un empat a 65 vots: 65 sí, 65 no –corresponents a 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, 4 abstencions. Per tant, tornem a fer una segona votació.
Comença la votació.
S'ha produït de nou el mateix empat: 65 vots a favor, 65 en contra, 4 abstencions. Per tant, deixem aquesta proposta de resolució per a una tercera votació al final, quan obrirem un torn especial per fer-ho.
Passem ara a la següent proposta de resolució, que és la número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara la número 3.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
I votem ara la número 4.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Votem ara la número 5.
Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 69 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6 amb la correcció d'errades incorporada que afecta el seu punt número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 90 vots a favor –corresponents a 72 de presencials i delegats i 18 de telemàtics–, cap en contra, 44 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, 4 en contra i 65 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 68 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 47 de presencials i delegats i 18 de telemàtics–, cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes transaccionals.

Votem la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 10 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

En aquesta proposta de resolució s'ha produït un empat: 65 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, 4 abstencions. Votem, per tant, una segona vegada.

Comença la votació.

S'ha produït de nou el mateix empat de 65 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions. Per tant, la deixem per al final, com dèiem, que obrirem un torn específic per votar.

Passem ara a votar la proposta transaccional entre les propostes de resolució número 9 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució número 4 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

S'ha produït un empat: 65 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, 4 abstencions. Conseqüentment, per tant, tornem a votar.

Comença la votació.

S'ha produït de nou el mateix empat: 65 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Obrirem ara un recés, per tant, de quinze minuts, per tal d'obrir aquest torn per poder votar, també telemàticament, en aquelles tres propostes de resolució –les dues transaccionals i la proposta de resolució 1 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya– en les quals s'ha produït un empat.

Per tant, fem el recés de quinze minuts. Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i es reprèn a les dotze i dos minuts.

El president

Molt bé.

Tornem a votar, per tant, les tres propostes de resolució en les quals s'havia produït un doble empat.

I votem, en primer lloc, de nou, la proposta de resolució número 1 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

S'ha produït de nou el mateix empat: 65 vots a favor, 65 en contra, 4 abstencions. Per tant, decau la proposta de resolució.

Passem ara a votar les dues propostes de resolució transaccionals.

En primer lloc, votem la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 10 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Votem. Comença la votació.

(El secretari segon intervé sense fer ús del micròfon.) Disculpin. No, és que s'ha demanat lectura prèvia d'aquesta proposta de resolució transaccional, i jo no..., m'he avançat. Per tant, demano –ho tornarem a votar– al secretari, al senyor Pérez, que en faci lectura. Disculpi.

El secretari segon

Moltes gràcies, senyor president. «Proposta de resolució transaccional: el Parlament de Catalunya reprova la gestió del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir El Homrani, com a màxim responsable dels serveis de dependència i autonomia personal, per la manca de previsió i de reacció davant la crisi del coronavirus a les residències de la gent gran i per les greus conseqüències que ha tingut la mala gestió realitzada en les primeres setmanes de la pandèmia.»

El president

Ara sí, votem aquesta proposta de resolució.

Comença la votació.

S'ha produït, de nou, també el mateix empat: 65 vots a favor, 65 en contra, 4 abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta proposta de resolució.

I votem finalment la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 9 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució número 4 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Igualment, de nou s'ha produït el mateix empat: 65 vots a favor, 65 en contra –corresponents als 47 de delegats i presencials i 18 de telemàtics–, 4 abstencions. Per tant, aquesta proposta de resolució transaccional queda rebutjada.

No hi han més propostes a votar, no hi han més assumptes a l'ordre del dia; per tant, s'aixeca la sessió. Gràcies.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i cinc minuts.